

22000A1116(01)

2000 11 16

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 289/31

REINO APSAUGOS KONVENCIJA

VOKIETIJOS FEDERACINĖS RESPUBLIKOS,
 PRANCŪZIJOS RESPUBLIKOS,
 LIUKSEMBURGO DIDŽIOSIOS HERCOGYSTĖS,
 NYDERLANDŲ KARALYSTĖS,
 ŠVEICARIJOS KONFEDERACIJOS
 VYRIAUSYBĖS

ir EUROPOS BENDRIJA,

norėdamos visapusiškai dirbti siekiant Reino ekosistemos tvarios plėtros, atsižvelgiant į natūralius upės, jos krantų ir sąnašų plotų turtus,

norėdamos suintensyvinti savo tarpusavio bendradarbiavimą saugant ir gerinant Reino ekosistemą,

besiremdamos 1992 m. kovo 17 d. Tarpvalstybinių vandentakių ir tarptautinių ežerų apsaugos ir naudojimo konvencija ir 1992 m. rugsėjo 22 d. Šiaurės Rytų Atlanto jūrinės aplinkos apsaugos konvencija,

atsižvelgdamos į darbą, atliktą pagal 1963 m. balandžio 29 d. susitarimą dėl Tarptautinės Reino apsaugos nuo taršos komisijos ir 1976 m. gruodžio 3 d. papildomą susitarimą,

manydamos, kad būtina siekti prisidėti prie vandens kokybės, pasiektos pagal 1976 m. gruodžio 3 d. Reino apsaugos nuo cheminės taršos konvenciją ir 1987 m. rugsėjo 30 d. Reino apsaugos veiksmų programą, tolesnio gerinimo,

žinodamos, kad Reino atkūrimas būtinas ir Šiaurės jūros ekosistemai apsaugoti ir pagerinti,

žinodamos Reino kaip Europos vandens kelio svarbą ir jo naudojimą įvairioms reikmėms,

SUSITARĖ:

1 straipsnis

Sąvokos

Šioje Konvencijoje:

a) „Reinas“ reiškia Reiną nuo jo ištakos iš Untersee ežero, o Nyderlanduose – Bovenrijn, Bijlands Kanaal, Pannerdensch Kanaal, Ijssel, Nederrijn, Lek, Waal, Boven-Merwede, Noord, Oude Maas, Nieuwe Maas ir Scheur ir Nieuwe Waterweg, kiek siekia bazinė linija pagal Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos 5 straipsnį ryšium su 11 straipsniu, Ketelmeer ir Ijsselmeer;

b) „Komisija“ reiškia Tarptautinę Reino apsaugos komisiją (ICPR).

2 straipsnis

Taikymo sritis

Ši konvencija taikoma:

- Reinui;
- su Reinu sąveikaujančiam gruntiniam vandeniui;
- vandens ir sausumos ekosistemoms, kurios sąveikauja arba galėtų vėl sąveikauti su Reinu;

d) Reino baseinui, kiek jo užteršimas kenksmingomis medžiagomis neigiamai veikia Reiną;

e) Reino baseinui, kiek tai liečia jo svarbą potvynių prevencijai ir apsaugai nuo jų išilgai Reino.

3 straipsnis

Tikslai

Susitariančiosios Šalys šia Konvencija siekia tokių tikslų:

1. Reino ekosistemos tvarios plėtros, ypač:

- palaikant ir gerinant Reino vandens kokybę, įskaitant skendos, nuosėdų ir gruntinio vandens kokybę, ypač:
 - kiek galima užkertant kelią, mažinant arba šalinant užteršimą kenksmingomis ir maistinėmis medžiagomis iš taškinių šaltinių (pvz., pramonės objektų ir savivaldybių) ir pasklidusių taršos šaltinių (pvz., žemės ūkio ir eismo) – įskaitant taršą iš gruntinio vandens ir laivybos keliamą taršą,
 - užtikrinant ir gerinant įrenginių saugumą ir užkertant kelią incidentams ir avarijoms;

- b) saugant organizmų populiacijas ir rūšių įvairovę ir mažinant organizmų užteršimą kenksmingomis medžiagomis;
 - c) palaikant, gerinant ir atkuriant natūralią vandens funkciją; užtikrinant, kad reguliuojant tėkmę būtų atsižvelgiama į natūralų kietų medžiagų nuotėkį ir skatinama upės, grunto vandens ir sąnašų plotų tarpusavio sąveiką; išsaugant, apsaugant ir atnaujinant sąnašų plotus kaip natūralias salpas;
 - d) apsaugant, gerinant ir atkuriant kuo natūralesnes vandens, upės dugno, ir krantų bei gretimų plotų laukinės faunos ir floros buveines, gerinant žuvų gyvenimo sąlygas ir atkuriant jų laisvą migraciją;
 - e) užtikrinant, kad vandens ištekliai būtų tvarkomi aplinkai tinkamu būdu ir racionaliai;
 - f) atsižvelgiant į ekologinius reikalavimus, kai imamasi techninių priemonių siekiant praplėsti vandens kelią, pvz. Apsaugos nuo potvynių, laivybos arba hidroelektrinės energijos naudojimo reikmėms.
2. geriamojo vandens gamybos iš Reino vandens;
 3. nuosėdų kokybės gerinimo, kad nuogrimzdos galėtų būti kaupiamos arba išsklaidomos be neigiamos įtakos aplinkai;
 4. bendros potvynių prevencijos ir apsaugos, atsižvelgiant į ekologinius reikalavimus;
 5. padėti atkurti Šiaurės jūros būklę, prisiderinant prie kitų jos apsaugos veiksmy.

4 straipsnis

Principai

Siekdamos šių tikslų, Susitariančiosios Šalys vadovaujasi šiais principais:

- a) atsargumo principu;
- b) atsargumo priemonių principu;
- c) atitaisymo, kaip pirminio šaltinio principu;
- d) principu „teršėjas moka“;
- e) žalos nedidindimo principu;
- f) svarbių techninių priemonių išlaidų kompensavimo principu;
- g) tvarios plėtros principu;
- h) principu taikyti ir tobulinti technologijas ir geriausius aplinkosaugos darbo metodus;
- i) aplinkos taršos neperdavimo iš vienos aplinkos į kitą principu.

5 straipsnis

Susitariančiųjų Šalių įsipareigojimai

Norėdamos, kad pavyktų pasiekti 3 straipsnyje nustatytų tikslų ir atsižvelgdamos į 4 straipsnyje nurodytus principus, Susitariančiosios Šalys įsipareigoja:

1. suintensyvinti tarpusavio bendradarbiavimą ir informuoti viena kitą, ypač apie jų teritorijoje atliekamus Reino apsaugos veiksmus;
2. įgyvendinti savo teritorijoje tarptautines Reino ekosistemos vertinimo programas ir studijas, dėl kurių susitarė Komisija, ir informuoti Komisiją apie rezultatus;
3. atlikti analizes, siekiant nustatyti taršos priežastis ir už ją atsakingas šalis;
4. imtis savarankiškų veiksmy, kurie, jų nuomone, yra reikalingi jų teritorijoje ir visais atvejais užtikrinti, kad:
 - a) nuotekos, galinčios pabloginti vandens kokybę, būtų išleidžiamos tik gavus leidimą arba vadovaujantis išleidimo limitus nustatančiomis bendrosiomis taisyklėmis;
 - b) kenksmingų medžiagų išleidimas būtų palaipsniui mažinamas, siekiant jo visiškai atsisakyti;
 - c) būtų kontroliuojama, ar nutekimai atitinka leidimus ir bendrąsias taisykles;
 - d) leidimai ir bendrosios taisyklės būtų nuolat tikrinamos ir koreguojamos, kai tai leidžia esamų technologijų esminiai pagerinimai arba kai to reikalauja priimančiosios teršėjų būklė;
 - e) taršos dėl incidentų ir avarijų rizika būtų reglamentais kiek įmanoma sumažinta, o kritiniais atvejais būtų imamasi būtinų priemonių;
 - f) techninėms priemonėms, galinčioms rimtai paveikti ekosistemą, be būtinų sąlygų, turi būti iš anksto gaunamas leidimas arba vadovujamasi bendraisiais reglamentais;
5. imtis savo teritorijoje veiksmy, reikalingų pagal 11 straipsnį Komisijos priimtiems sprendimams įgyvendinti;
6. incidentų ar avarijų, galinčių sukelti grėsmę Reino vandens kokybei, atveju arba gresiant potvyniui nedelsiant informuoti Komisiją ir Susitariančiąsias Šalis, kurias tai gali paliesti, pagal Komisijoje suderintus įspėjimo ir pavojaus skelbimo planus.

6 straipsnis

Komisija

1. Siekdamos įgyvendinti šią Konvenciją, Susitariančiosios Šalys siekia bendradarbiauti Komisijoje.
2. Komisija yra juridinis asmuo. Susitariančiųjų Šalių teritorijoje jai visų pirma suteikiamas tų šalių vidaus teisės aktais juridiniams asmenims suteikiamas teisnumas. Komisijai atstovauja jos Pirmininkas.

3. Darbo teisės aktų ir socialinių reikalų klausimai reguliuojami pagal šalies, kurioje yra Komisijos būstinė, teisės aktus.

7 straipsnis

Komisijos sąranga

1. Komisija sudaroma iš Susitariančiųjų Šalių delegacijų. Kiekviena Susitariančioji Šalis skiria savo delegatus, iš kurių vienas vadovauja delegacijai.

2. Delegacijoms gali būti teikiamos ekspertų paslaugos.

3. Kiekviena delegacija pirmininkauja Komisijai po trejus metus preambulėje išvardintų Susitariančiųjų Šalių eilės tvarka. Komisijai pirmininkaujanti delegacija skiria Pirmininką. Pirmininkas negali veikti atstovaudamas savo delegacijai.

Jeigu kuri nors Susitariančioji Šalis atsisako savo teisės pirmininkauti Komisijai, pirmininkavimą perima tolesnė Susitariančioji Šalis.

4. Komisija paruošia savo darbo tvarkos taisykles ir finansinių reglamentų projektus.

5. Komisija priima sprendimus tarptautinės organizacijos klausimais, dėl darbinės struktūros, kurią ji laiko esant reikalinga ir dėl metinio veiklos biudžeto.

8 straipsnis

Komisijos uždaviniai

1. Siekiant 3 straipsnyje nurodytų tikslų, Komisija atlieka tokius darbus:

- a) rengia tarptautines Reino ekosistemos vertinimo programas ir studijas ir pritaiko jų rezultatus, jeigu reikia, bendradarbiaudama su mokslo įstaigomis;
- b) tiekia individualių priemonių ir priemonių programų pasiūlymus, tam tikrais atvejais įtraukdama ekonomines priemones ir atsižvelgdama į tikėtinas išlaidas;
- c) koordinuoja Susitariančiųjų Šalių su Reinu susijusių išpėjimų ir pavojaus signalų planus;
- d) vertina veiksmų, kurių buvo nuspręsta imtis, efektyvumą, ypač remiantis Susitariančiųjų Šalių pranešimais ir Reino ekosistemos vertinimo programų ir studijų rezultatais;
- e) atlieka visas kitas užduotis, kurias jai paveda Susitariančiosios Šalys.

2. Šiais tikslais Komisija priima sprendimus pagal 10 ir 11 straipsnius.

3. Komisija pateikia Susitariančiosioms Šalims metinę veiklos ataskaitą.

4. Komisija informuoja visuomenę apie Reino būklę ir savo darbo rezultatus. Ji gali rengti ir skelbti pranešimus.

9 straipsnis

Komisijos plenariniai posėdžiai

1. Komisijos plenariniai posėdžiai rengiami kartą per metus pirmininko kvietimu.

2. Neeilinius plenarinius posėdžius gali sušaukti pirmininkas savo iniciatyva arba reikalaujant bent dviem delegacijoms.

3. Darbotvarkę siūlo pirmininkas. Kiekviena delegacija turi teisę įtraukti į darbotvarkę punktus, kuriuos ji pageidautų aptarti.

10 straipsnis

Sprendimų priėmimas Komisijoje

1. Komisijos sprendimai priimami vienbalsiai.

2. Kiekviena delegacija turi po vieną balsą.

3. Jeigu pagal 8 straipsnio 1 dalies b punktą Susitariančiųjų Šalių turimos atlikti priemonės priklauso Europos bendrijai, pastaroji, nepaisant pirmesnės straipsnio 2 dalies, balsuoja jos valstybių narių, kurios yra šios Konvencijos Susitariančiosios Šalys, skaičių atitinkančiu balsų skaičiumi. Europos bendrija nebalsuoja tais atvejais, kai balsuoja jos valstybės narės ir atvirkščiai.

4. Tik vienos delegacijos susilaikymas balsuojant nėra vienbalsiškumo kliūtis. Tai netaikoma Europos bendrijos delegacijai. Delegacijos nedalyvavimas laikomas susilaikymu.

5. Darbo tvarkos taisyklėse gali būti numatyta raštiška procedūra.

11 straipsnis

Komisijos sprendimų įgyvendinimas

1. Komisija rekomendacijomis praneša Susitariančiosioms Šalims savo sprendimus dėl 8 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytų priemonių, kurios įgyvendinamos pagal Susitariančiųjų Šalių nacionalinės teisės aktus.

2. Komisija gali nustatyti, kad šie sprendimai:

- a) Susitariančiųjų Šalių būtų vykdomi pagal grafiką;
- b) būtų įgyvendinami koordinuotai.

3. Susitariančios Šalys reguliariai pranešinėja Komisijai apie:

- a) teises, reguliavimo ir kitas priemones, kurių jos ėmėsi siekdamas įgyvendinti šios Konvencijos nuostatas ir besivadovaudamos Komisijos sprendimais;
- b) pagal a papunktį įgyvendintų priemonių rezultatus;
- c) įgyvendinant a papunktyje nurodytas priemones kylančias problemas.

4. Jeigu Susitariančioji Šalis visiškai arba iš dalies negali įgyvendinti Komisijos sprendimų, ji apie kiekvieną tokį atvejį praneša per konkretų Komisijos nustatytą laiką ir nurodo priežastis. Kiekviena delegacija gali pateikti reikalavimą dėl pasitarimo, į kurį turi būti atsakyta per du mėnesius.

Remiantis Susitariančiųjų Šalių pranešimais arba pasitarimais, Komisija gali nuspręsti, kad būtų imtasi sprendimus įgyvendinti padedančių priemonių.

5. Komisija tvarko savo Susitariančioms Šalims adresuotų sprendimų sąrašą. Susitariančios Šalys į šį sąrašą kasmet, ne vėliau kaip likus dviem mėnesiams iki Komisijos plenarinio posėdžio, atnaujindamos įrašo duomenis apie Komisijos sprendimų įgyvendinimo eigą.

12 straipsnis

Komisijos sekretoriatas

1. Komisija turi nuolatinį sekretoriatą, kuris atlieka Komisijos pavestas užduotis. Komisijai vadovauja atsakingasis sekretorius.

2. Susitariančiosios Šalys priima sprendimą dėl sekretoriato būstinės.

3. Komisija skiria atsakingąjį sekretorių.

13 straipsnis

Išlaidų paskirstymas

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis apmoka savo atstovavimo Komisijoje ir darbo struktūros išlaidas ir kiekviena Susitariančioji Šalis apmoka studijų ir veiksmų, kuriuos ji atlieka savo teritorijoje, išlaidas.

2. Išlaidų, susijusių su metiniu veiklos biudžetu, paskirstymas tarp Susitariančiųjų Šalių nustatomas Komisijos darbo tvarkos taisyklėse ir finansiniuose reglamentuose.

14 straipsnis

Bendradarbiavimas su kitomis valstybėmis, kitomis organizacijomis ir užsienio ekspertais

1. Komisija bendradarbiauja su kitomis tarpvyriausybėmis organizacijomis ir gali teikti joms rekomendacijas.

2. Komisija gali pripažinti stebėtojomis:

- a) Komisijos darbu suinteresuotas valstybes;
- b) tarpvyriausybines organizacijas, kurių darbas yra susijęs su Konvencija;
- c) nevyriausybines organizacijas, kiek yra susijusi jų interesų arba veiklos sfera.

3. Komisija keičiasi informacija su nevyriausybėmis organizacijomis tiek, kiek yra susijusi jų interesų arba veiklos sfera. Visų pirma Komisija konsultuojasi su organizacijomis prieš priimdama galinčius turėti joms svarbios įtakos sprendimus ir iš karto informuoja jas, kai tokie sprendimai priimami.

4. Stebėtojai gali teikti Komisijai bet kokią su Konvencijos tikslais susijusią informaciją arba pranešimus. Stebėtojai gali būti pakviesti dalyvauti Komisijos posėdžiuose be balsavimo teisės.

5. Komisija gali nuspręsti konsultuotis su pripažintas nevyriausybines organizacijas atstovaujančiais specialistais arba kitais ekspertais ir kviestis juos į savo posėdžius.

6. Bendradarbiavimo, tinkamumo dalyvauti bendradarbiavime ir dalyvavimo sąlygos nustatomos darbo tvarkos taisyklėse ir finansiniuose reglamentuose.

15 straipsnis

Darbinės kalbos

Komisijos darbinės kalbos yra vokiečių, prancūzų ir olandų. Išsamūs susitarimai nustatomi darbo tvarkos taisyklėse ir finansiniuose reglamentuose.

16 straipsnis

Ginčų sprendimas

1. Kilus Susitariančiųjų Šalių ginčui dėl šios Konvencijos interpretavimo ar taikymo, suinteresuotos šalys stengiasi jį išspręsti derybomis arba bet koku joms priimtiniu ginčų sprendimo būdu.

2. Jeigu ginčo tokiu būdu išspręsti negalima, jis, jeigu besiginčiančios šalys nenusprendžia kitaip, vienai jų pareikalavus pateikiamas arbitražui pagal šios Konvencijos priedo, kuris yra jos neatskiriama dalis, nuostatas.

17 straipsnis

Įsigaliojimas

Kiekviena Susitariančioji Šalis, atlikusi šios Konvencijos įsigaliojimui reikalingas procedūras, apie tai praneša Šveicarijos Konfederacijos Vyriausybei. Šveicarijos Konfederacijos Vyriausybė patvirtina gavusi tokius pranešimus ir taip pat informuoja kitas Susitariančiąsias Šalis. Konvencija įsigalioja pirmą antrojo mėnesio nuo paskutinio pranešimo gavimo dieną.

18 straipsnis

Išstojimas

1. Praėjus trejiems metams nuo šios Konvencijos įsigaliojimo, bet kuri Susitariančioji Šalis gali bet kuriuo metu iš jos išstoti pateikdama Šveicarijos Konfederacijos Vyriausybei raštišką pareiškimą.

2. Išstojimas iš Konvencijos įsigalioja tik kitų metų pabaigoje.

19 straipsnis

Dabartinių teisės aktų panaikinimas ir tolimesnis taikymas

1. Įsigaliojus šiai Konvencijai ir nepaisant šio straipsnio 2 ir 3 dalių, panaikinama:

- a) 1963 m. balandžio 29 d. susitarimas dėl Tarptautinės Reino apsaugos nuo taršos komisijos,

b) 1963 m. balandžio 29 d. susitarimo dėl Tarptautinės Reino apsaugos nuo taršos komisijos 1976 m. gruodžio 3 d. papildomas susitarimas,

c) 1976 m. gruodžio 3 d. Reino apsaugos nuo cheminės taršos konvencija.

2. Sprendimai, rekomendacijos, ribinės vertės ir bet kurie kiti susitarimai, priimti remiantis 1963 m. balandžio 29 d. susitarimu dėl Tarptautinės Reino apsaugos nuo taršos komisijos, 1976 m. gruodžio 3 d. papildomu susitarimui ir 1976 m. gruodžio 3 d. Reino apsaugos nuo cheminės taršos konvencija taikomi toliau be jokių jų teisinio pobūdžio pakeitimų, jeigu Komisija jų aiškiai nepanaikina.

3. Su metiniu veiklos biudžetu susijusių išlaidų paskirstymas, apibrėžtas 1963 m. balandžio 29 d. susitarimo dėl Tarptautinės Reino apsaugos nuo taršos komisijos, su pakeitimais, padarytais 1976 m. gruodžio 3 d. papildomu susitarimu, 12 straipsnyje, lieka galioti, kol Komisija savo darbo tvarkos taisyklėse ir finansiniuose reglamentuose nustatys paskirstymą.

20 straipsnis

Originalas ir deponavimas

Ši Konvencija, parengta olandų, prancūzų ir vokiečių kalbomis. Visi trys tekstai yra autentiški. Ji deponuojama Šveicarijos Konfederacijos Vyriausybės, kuri nusiunčia kiekvienai Susitariančiajai Šaliai po patvirtintą kopiją, žinioje.

Priimta 1999 m. balandžio 12 d. Berne.

Vokietijos Federacinės Respublikos Vyriausybės vardu:

Nyderlandų Karalystės Vyriausybės vardu:

Prancūzijos Respublikos Vyriausybės vardu:

Šveicarijos Konfederacijos Vyriausybės vardu:

Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės Vyriausybės vardu:

Europos bendrijos vardu:

PRIEDAS

ARBITRAŽAS

1. Jeigu ginčo šalys nenusprendžia kitaip, arbitražo procesas vyksta pagal šio priedo nuostatas.
2. Arbitražinį teismą sudaro trys nariai. Ieškovas ir atsakovas paskiria po vieną arbitrą; taip paskirti du arbitrai bendru sutarimu skiria trečiąjį, kuris pirmininkauja teismui.

Jeigu arbitražinio teismo pirmininkas nepaskiriamas per du mėnesius nuo antrojo arbitro paskyrimo, arbitrą per kitus du mėnesius, pareikalavus pirmajai šaliai, paskiria Tarptautinio Teisingumo Teismo pirmininkas.
3. Jeigu viena ginčo šalis per du mėnesius nuo šios Konvencijos 16 straipsnyje numatyto reikalavimo gavimo nepaskiria teismo nario, kita šalis gali perduoti šį klausimą Tarptautinio Teisingumo Teismo pirmininkui, kuris per tolesnius du mėnesius paskiria arbitražinio teismo pirmininką. Paskirtasis pirmininkas pareikalauja arbitro nepaskyrusios šalies jį paskirti per du mėnesius. Praėjus šiam terminui, jis arba ji perduoda šį klausimą Tarptautinio Teisingumo Teismo pirmininkui, kuris paskiria arbitrą per tolesnius du mėnesius.
4. Jeigu vienu iš pirmiau nurodytų atvejų Tarptautinio Teisingumo Teismo pirmininkas negali veikti arba yra vienos iš ginčo šalių pilietis, arbitražinio teismo pirmininką arba arbitrą skiria Teismo vicepirmininkas arba vyriausias teismo narys, kuris gali veikti ir nėra vienos iš ginčo šalių pilietis.
5. Šios nuostatos *mutatis mutandis* taikomos užimant laisvus postus.
6. Arbitražinis teismas sprendimus priima remdamasis tarptautinės teisės nuostatomis, ypač remdamasis šios Konvencijos nuostatomis.
7. Arbitražinis teismas priima sprendimus procesiniais ir esminiais klausimais savo narių balsų dauguma; vieno šalių paskirto teismo nario nebuvimas arba susilaikymas nuo balsavimo netrukdo teismui priimti sprendimą. Jeigu balsai pasiskirsto po lygiai, lemiamas balsas priklauso pirmininkui. Teismo sprendimai šalims privalomi. Kiekviena šalis apmoka su savo paskirtu arbitru susijusias išlaidas, o kitomis išlaidomis šalys pasidalija po lygiai. Sprendžiant kitus klausimus, arbitražinis teismas nustato savo darbo reglamentą.
8. Kilus dviejų Susitariančiųjų Šalių, iš kurių tik viena yra Europos bendrijos, kuri pati yra Susitariančioji Šalis, valstybė narė, ginčui, kita šalis vienu metu perduoda savo reikalavimą tai valstybei narei ir Bendrijai, kurios per du mėnesius nuo reikalavimo gavimo dienos drauge praneša šaliai, ar ginčo šalis yra valstybė narė, ar Bendrija, ar valstybė narė ir Bendrija drauge. Jeigu toks pranešimas nepateikiamas per nustatytą laiką, laikoma, kad taikant šį priedą valstybė narė ir Bendrija sudaro vieną ginčo šalių. Ta pati taisyklė taikoma ir tuomet, kai ginčo šalis yra valstybė narė ir Bendrija drauge paėmus.

PASIRAŠYMO PROTOKOLAS

Pasirašydamos Reino apsaugos konvenciją, Tarptautinės Reino apsaugos komisijos (ICPR) delegacijų vadovai susitaria dėl šių punktų:

1. Konvencija neturi įtakos šiems dokumentams:
 - a) 1976 m. gruodžio 3 d. Reino apsaugos nuo užteršimo chloridais konvencijai;
 - b) 1983 m. balandžio 29 d. ir gegužės 13 d. pasikeitimui raštais dėl pirmiau minėtos Konvencijos, įsigaliojusiam 1985 m. liepos 5 d.;
 - c) 1963 m. balandžio 29 d. susitarimo dėl Tarptautinės Reino apsaugos nuo taršos komisijos šalių Vyriausybių delegacijų vadovų 1986 m. gruodžio 11 d. pareiškimui;
 - d) 1976 m. gruodžio 3 d. Reino apsaugos nuo užteršimo chloridais konvencijos 1991 m. rugsėjo 25 d. papildomam protokolui;
 - e) 1963 m. balandžio 29 d. susitarimo dėl Tarptautinės Reino apsaugos nuo taršos komisijos šalių Vyriausybių delegacijų vadovų 1991 m. rugsėjo 25 d. pareiškimui.
2. „Technologijos“ ir „geriausi metodai“ yra sinonimiški posakiai, kurie, kaip ir posakis „kuo geriausia aplinkosaugos praktika“ turi būti suprantami pagal 1992 m. kovo 17 d. Tarpvalstybinių vandentakių ir tarptautinių ežerų apsaugos ir naudojimo konvencijos (I ir II priedai) ir 1992 m. rugsėjo 22 d. Šiaurės Rytų Atlanto jūrinės aplinkos apsaugos konvencijos (I priedėlis) apibrėžimus.
3. Komisijos būstinė toliau lieka Koblence.
4. Sprendžiant Europos bendrijos valstybių narių tarpusavio ginčus, kuriais nėra suinteresuota jokia kita valstybė, taikomas Europos bendrijos steigimo sutarties 219 straipsnis.

Priimta 1999 m. balandžio 12 d. Berne.

Vokietijos Federacinės Respublikos Vyriausybės vardu:

Nyderlandų Karalystės Vyriausybės vardu:

Prancūzijos Respublikos Vyriausybės vardu:

Šveicarijos Konfederacijos Vyriausybės vardu:

Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės Vyriausybės vardu:

Europos bendrijos vardu:
